

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/134/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514208533
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7514208533.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu D.. W. P. a členov senátu E.. E. U. a D.. S. S. v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO a.s. Panenská 7, 811 01 Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpený: JUDr. Marek Czompoly, s.r.o. Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovanému: Peter G., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XX, XXX XX T. zastúpený: JUDr. Ľudmila Raffáčová, advokátka, ul. Mäsiarska 4, Košice, o zaplatenie 449,55 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 11C/204/2014-54 zo dňa 21.11.2014, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 288,57 eur s 8,25% ročným úrokom z omeškania od 4.1.2014 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o náhrade trov konania.

Účastníkom nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom konanie sčasti, vo výške 23,40% ročne zo sumy 154,08 eur od 4.1.2014 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 262,35 eur od 4.1.2014 do zaplatenia zastavil. Zároveň žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 288,57 eur s 8,25% ročným úrokom od 4.1.2014 až do zaplatenia do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovaného zaviazal uhradiť žalobcovi 1/2 trov konania, ktoré budú vyčíslené v osobitnom uznesení po právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd prvého stupňa toto rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca navrhol, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 449,55 eur s úrokmi vo výške 23,40 % ročne zo sumy 154,08 eur od 4.1.2014 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 154,08 eur od 4.1.2014 do zaplatenia a s úrokom vo výške 39 % ročne zo sumy 262,35 eur od 4.1.2014 do zaplatenia a s úrokom z omeškania 8,25% ročne zo sumy 295,47 eur od 4.1.2014 do zaplatenia na tom základe, že dňa 28.7.2011 uzavrel so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len úverová zmluva) na základe ktorej poskytli žalovanému úver vo výške 290,52 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve, súčasne sa žalovaný zaviazal vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami a to 26 mesačnými splátkami vo výške 15,07 eur so splatnosťou prvej splátky dňa 15.8.2011. Dňa 3.1.2014 vyhlásil žalobca mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Ku dňu podania žaloby dlh žalovaného činil 154,08 eur. Žalovaný si svoju povinnosť riadne neplnil. Uhradil len časť dlžnej sumy a to vo výške 316,47 eur. Na predžalobné výzvy nereagoval. Dňa 15.12.2011 uzavreli ďalšiu Zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Na základe tejto zmluvy poskytol žalobca žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 260,03 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť vo forme 36 mesačných splátok vo výške 12,36 Eur so splatnosťou prvej splátky 15.1.2012. V dôsledku neplnenia

si tejto povinnosti zo strany žalovaného vyhlásil žalobca dňa 3.1.2014 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal úver splatný v celom rozsahu. Ku dňu podania žaloby žalovaný dlhoval 295,47 eur a tiež 39 % úrok zo sumy 262,35 eur od 4.1.2014 až do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 295,47 eur od 4.1.2014 do zaplatenia, ktoré žalovaný nezaplatil ani napriek výzve.

Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 2.10.2014 potvrdil, že uzatvoril so žalobcom obe spotrebiteľské zmluvy, z ktorých nárok si uplatňuje žalobca, ale s výškou nároku nesúhlasil. Tvrdil, že na základe zmluvy uzavretej dňa 28.7.2011 uhradil 19 splátok po 15,07 eur a dňa 29.7.2013 splátku vo výške 30,14 eur, spolu že zaplatil 316,47 eur, podľa zmluvy mal zaplatiť 26 splátok, počnúc dňa 15.8.2011 vo výške 15,07 eur, celková čiastka k zaplateniu činila 373,10 eur. Žalobca si uplatnil z titulu nezaplatenej istiny 154,08 eur, ktorá však len sčasti pozostáva z nezaplatených splátok istiny a úroku vo výške 56,63 eur. Zvyšok tvoria náklady spojené s uplatnením pohľadávky, ktoré čo do právneho základu predstavujú titul odlišný od nezaplatených splátok istiny a riadneho úroku. Zo zmluvy uzatvorenej dňa 15.12.2011 vo výške 295,47 eur uhradil žalovaný 12 splátok po 16,26 eur, dňa 29.7.2013 splátku vo výške 24,72 eur a dňa 5.8.2013 vo výške 24,72 eur, spolu zaplatil 219,02 eur. Podľa uzatvorenej úverovej zmluvy mal uhradiť žalobcovi 36 splátok počnúc dňom 15.1.2012 o výške 12,36 eur celkove 444,96 eur. Rozdiel medzi sumou úveru s úrokom a sumou ktorú zaplatil je 230,94 eur. Žalobca si uplatnil z titulu nezaplatenej istiny sumu 295,47 eur, ktorá však len sčasti pozostáva z nezaplatených splátok istiny a úroku vo výške 230,84 eur. Zvyšok uplatnenej istiny činili náklady spojené s uplatnením pohľadávky, ktoré do právneho základu predstavujú titul odlišný od nezaplatených splátok istiny a riadneho úroku. Tvrdil, že obe zmluvy o úvere sú uzatvorené v rozpore so zákonnou úpravou spotrebiteľských zmlúv. Poukázal na smernicu Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Obe zmluvy nie sú v súlade s komunitárnou úpravou a Zákonom o ochrane spotrebiteľa, lebo obe zmluvy sú vyhotovené takým drobným písmom, že sú takmer nečitateľné. Taktiež tvrdil že zmluva o úvere uzavretá dňa 15.12.2011 úročí úverovú istinu úrokom 30 % per annum, ktorý považuje za úrok odporujúci dobrým mravom. Poplatky účtované žalobcom ako náklady na vymáhanie pohľadávky, ktoré žalobca v žalobe nijako nešpecifikoval, iba ich matematicky pripočítal k istine úveru. Tvrdil, že obe úverové zmluvy obsahujú neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a klamlivé opomenutie - odkazuje na všeobecné obchodné podmienky zverejnené na internete zapracované v neprehľadnom texte zmluvy.

Žalobca vzhľadom na námietku žalovaného, že výška zmluvných úrokov odporuje dobrým mravom zobral žalobu späť v časti, ktorá sa týkala návrhu na zaplatenie úrokov vo výške 39 % ročne zo sumy 262,35 eur od 4.1.2014 až do zaplatenia a vo výške 23,40 % ročne zo sumy 154,08 eur od 4.1.2014 až do zaplatenia. Žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil. Nakoľko čiastočné späťvzatie sa stalo účinné, súd v tejto časti konanie zastavil (§ 96 O.s.p.).

Súd prvého stupňa zistil, že účastníci konania uzatvorili dve zmluvy o splátkovom úvere. Dňa 28.7.2011 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 290,52 eur s výškou úrokovej sadzby 23,40 % ročne, RPMN vo výške 26,07 %, pričom priemernou RPMN bol 46,56 %. Tento úver bol poskytnutý na kúpu tovaru, ktorý mal hodnotu 322,80 eur, pričom žalovaný zaplatil ako priamu platbu vo výške 32,28 eur. Žalovaný sa zaviazal tento úver splatiť v 26 splátkach po 15,07 eur, pričom prvá splátka bola dohodnutá na 15.8.2011 s konečnou splatnosťou tohto úveru 15.9.2013. Žalobca listom zo dňa 10.1.2014 oznámil žalovanému, že došlo k mimoriadnemu zosplateniu úveru k 3.1.2014 z dôvodu, že žalovaný meškal so splátkami úveru a dlhuje sumu 154,08 eur. Žalovaný tvrdil, že zaslal žalobcovi splátky 19 x po 15,07 eur a 1 x 30,14 eur, čo aj žalobca potvrdil (čl. 26), vo výške 316,47 eur, pričom v zmluve o úvere sa dohodli, že celková suma úveru bude 373,10 eur.

Žalobca uzavrel so žalovaným ďalšiu Zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 15.12.2011. Na základe tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 260,03 eur na zakúpenie tovaru v hodnote 290,03 eur s tým, že žalovaný zaplatil 30,00 eur. Dohodli sa, že žalovaný splatí úver v 36 splátkach po 12,36 eur, pričom prvá splátka bola 15.1.2012 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 15.12.2014. Žalobca listom zo dňa 10.1.2014 oznámil žalovanému mimoriadnu splatnosť úveru na deň 3.1.2014 a vyzval žalovaného na doplatenie úveru vo výške 295,47 eur, táto suma pozostávala z úverovej istiny 262,35 eur a dlžných úrokov vo výške 33,12 eur. Žalovaný tvrdil, že žalobcovi poskytol 12x po 12,36 eur, dňa 14.5.2012 zaplatil splátku v výške 24,72 eur a dňa 29.7.2013 zaplatil splátku vo výške 24,72

eur a dňa 5.8.2013 vo výške 24,72 eur, spolu sumu vo výške 214,02 eur, čo potvrdil aj žalobca vo svojom potvrdení zo dňa 25.8.2014 (čl. 30), pričom celková hodnota úveru bola 444,96 eur.

Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa Smernice Rady č. 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej podľa ustanovení § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a dospel k záveru, že uplatnená pohľadávka žalobcu je čiastočne dôvodná. Uviedol, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením sumy 57,63 eur dňom 16.9.2013 t.j. po dni kedy celý úver bol splatný. Ale nakoľko žalobca žiadal tento úrok od 4.11.2014, súd prvého stupňa tento úrok priznal vo výške 8,25 % až od 4.1.2014, tak ako si žiadal, hoci mu patril úrok vo výške 9,5 % ročne od 16.9.2013 až do zaplatenia.

So zaplatením sumy 230,94 eur sa žalovaný dostal do omeškania až nasledujúci deň po mimoriadnej splatnosti t.j. 4.1.2014 odkedy mu súd prvého stupňa úrok z omeškania priznal v požadovanej výške 8,25 % ročne, hoci mu patril úrok vo výške 9,25 % ročne.

Súd prvého stupňa žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, pretože dospel k záveru, že žalobca presne nešpecifikoval nárok, ktorý mali tvoriť náklady, neuviedol ani nepomenoval tento nárok oboch úverov. Súčasťou úverových zmlúv je aj RPMN (ročná percentuálna miera nákladov) ktorá predstavuje celkové náklady, spojené s úverom. Poplatky vstupujúce do výpočtu RPMN patria: - jednorazové, ktoré sa platia zvyčajne na začiatku úverového vzťahu, - pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkami úveru. Podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch sa do výpočtu musia zahrnúť všetky poplatky spojené s úverom okrem:

- sankcie v prípade neplatenia úveru
- poplatky, ktoré je povinný zaplatiť pri kúpe tovaru
- poplatok za prevod peňažných prostriedkov so splácaním úveru
- poplatok za nepovinné poistenie k úveru.

Zrejme žalobca si uplatňoval nárok v prípade neplatenia úveru, ale nielenže ho neuviedol a ani nešpecifikoval, nepredložil žiadne dôkazy a preto súd v tejto časti žalobu zamietol.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 2 a § 151 ods. 7 Občianskeho súdneho poriadku a uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi 1/2 trov konania, ktoré mu vznikli a ktoré budú uvedené v osobitnom uznesení. Túto 1/2 náhrady trov konania súd priznal žalobcovi preto, lebo bol úspešný v 3/4 uplatneného nároku, neúspešný v 1/4, čiže rozdiel jeho úspechu a neúspechu bol 1/2. Trovy budú vyčíslené po právoplatnosti rozsudku osobitným uznesením.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a to proti výroku, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 288,57 eur s 8,25% ročným úrokom od 4.1.2014 až do zaplatenia do 3 dní po právoplatnosti rozsudku, a vo výroku o náhrade trov konania. Uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa je nezrozumiteľný a nepreskúmateľný, pretože nie je z neho zrejmé, ako súd prvého stupňa právne posúdil zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nie je z neho zrejmé, na aký účel boli zmluvy uzatvorené a ako súd vyhodnotil obsah úverových zmlúv, prečo a z akých dôvodov zaviazal žalovaného na úhradu zostatku úveru za zachovania úrokovej sadzby s poskytnutého úveru, z ktorých jeden úver je úročený ročnou úverovou sadzbou 23,40% a druhý vo výške 39%. Nie je ďalej zrejmé, či súd prvého stupňa zistil existenciu neprijateľných zmluvných podmienok. Žalovaný uviedol, že v tomto konaní na súde prvého stupňa namietal neprimerane vysokú úrokovú sadzbu 39% ročne a ročnú percentuálnu mieru nákladov 46,8% z úverovej zmluvy č. 42685128479007. Súd prvého stupňa sa s touto námietkou žalovaného nevysporiadal. Taktiež súd prvého stupňa sa nezaoberal tým, že obe úverové zmluvy neobsahujú opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a preto ak neobsahujú tieto náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm.h/ zákona č. 129/2011 Z.z. považujú sa tieto úverové zmluvy za bezúročné a bez poplatkov. V jednej zmluve bolo uvedené iba, že žalobca poskytuje žalovanému finančné prostriedky na zakúpenie spotrebného tovaru u predajcu NAY, Tuhovská 15, Bratislava a v druhej úverovej zmluve, že sa poskytujú na zakúpenie spotrebného tovaru u predajcu Merkúry Market Slovakia, Duklianska 11, Prešov. Žalovaný ďalej uviedol, že pri úverovej zmluve č. 42685128479006 žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 290,52 eur, žalovaný žalobcovi splatil celkovo 316,47 eur, teda preplatil úver o 29,95 eur. V prípade druhej úverovej zmluvy č. 42685128479007 bol poskytnutý úver vo výške 260,03 eur, žalovaný žalobcovi vrátil úver v celkových splátkach 214,02 eur, čiže by mal žalovaný uhradiť žalobcovi ešte 46,01 eur, preto mal súd prvého stupňa žalobu

zamietnuť v celom rozsahu. Žalovaný poukázal na to, že obidve úverové zmluvy sú rovnako vyhotovené na predtlačí drobným, nečitateľným písmom, ťažko žalovanému ako spotrebiteľovi pochopiteľné, a toto predstavuje neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. To spôsobuje značnú nerovnováhu v právach spotrebiteľa. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, prípadne, ak odvolací súd dospeje k záveru, že sú splnené podmienky na zmenu rozsudku, aby zaviazal žalovaného na zaplatenie 46,01 eur a zaviazal žalobcu nahradiť trovy konania žalovanému.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s rozsudkom súdu prvého stupňa v napadnutej časti, pretože súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam. Uviedol, že obidve úverové zmluvy sú dostatočne jasné a zrozumiteľné, ich veľkosť písma je dostatočne čitateľná, rozsah zmluvy je primeraný zložitosti uzatváraného právneho vzťahu, a preto táto zmluva nemôže byť považovaná za neplatnú, a preto správne ani súd prvého stupňa nezistil existenciu neprijateľných zmluvných podmienok. Žalobca uviedol, že nepovažuje za správne tvrdenie žalovaného v odvolaní, že obidve úverové zmluvy je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov, pretože v oboch zmluvách je uvedený opis tovaru a služby, a to v záhlaví zmluvy. Pri prvej zmluve je uvedený účel - kúpa práčky a pri druhej - kúpa kuchynskej linky. V pravom rohu týchto zmlúv je uvedená aj identifikácia predajcu týchto spotrebných tovarov a to: NAY, Tuhovská 15, Bratislava a Merkur Market Slovakia s.r.o., Duklianska 11, Prešov. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, ako vecne správny.

Odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu o veci samej podľa § 214 ods. 1 O.s.p., na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd podľa § 219 O.s.p. konštatuje správnosť napadnutého rozsudku a jeho odôvodnenia a v napadnutom rozsahu sa s ním stotožňuje. Na doplnenie dôvodov napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa a k odvolaniu žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhnú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že účastníci konania, teda žalobca aj žalovaný majú procesnú dôkaznú povinnosť, teda povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie svojich tvrdení a tento dôkaz súdu predložiť.

Podľa § 132 ods. 1 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa, z toho čo vyšlo v konaní najavo, vyvodil správne skutkové a právne závery a vo veci správne rozhodol.

Z obsahu odvolania žalovaného vyplýva, že žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi iba sumu poskytnutého úveru a to v prípade úverovej zmluvy č. 42685128479006 iba sumu 290,52 eur tak ako je to uvedené „výška úveru 290,52 eur“ v tejto úverovej zmluve a v prípade druhej úverovej zmluvy č. 42685128479007 mal zaplatiť iba sumu 260,03 eur a to preto, lebo v zmluve je uvedená „výška úveru 260,03 eur“. Žalovaný nie je povinný hrať aj úroky a ostatné poplatky, pretože v zmluvách o úvere nie je uvedený účel, na ktorý bol spotrebiteľský úver poskytnutý.

Odvolací súd toto tvrdenie žalovaného nepovažuje za dôvodné, pretože z obsahu oboch zmlúv o spotrebiteľskom úvere, ktorý súdu predložil žalobca spolu so žalobou na čl. 10 a čl. 14 je zmluva, na ktorej je zjavne uvedený účel zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to pri prvej úverovej zmluve „Fin.tovar: práčka“ a pri druhej úverovej zmluve „Fin.tovar: kuchynská linka“. Taktiež nie je dôvodné ani ďalšie tvrdenie žalovaného v odvolaní, že súd prvého stupňa vec právne neposudzoval, pretože z obsiahleho odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že súd prvého stupňa tieto úverové

zmluvy uzatvorené v roku 2011 posúdil podľa Smernice Rady Európskych spoločenstiev č. 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a novelizovaného Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý novoupravil spotrebiteľské zmluvy vo vnútroštátnom právnom poriadku - v Občianskom zákonníku. Súd prvého stupňa správne posúdil aj uplatnené úroky z omeškania podľa § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa upravujú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka - o výške zákonných úrokov z omeškania. Preto správne súd prvého stupňa priznal žalobcovi zákonné úroky z omeškania 8,25% ročne, čo je zákonná výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu a to od 4.1.2014, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť oboch úverov preto, lebo žalovaný nesplácal predmetné úvery v dohodnutých mesačných splátkach. Ďalšie uplatnené nároky žalobcu súd prvého stupňa žalobcovi nepriznal, pretože ich považoval podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch za neprijateľné.

Odvolačný súd preto podľa § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, v ktorej súd prvého stupňa vyhovel žalobe, ako vecne správny. Taktiež potvrdil výrok rozsudku súdu prvého stupňa o trovách konania, o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi jednu polovicu trov konania v zmysle § 151 ods. 7 Občianskeho súdneho poriadku. Výška týchto trov konania bude vyčíslená v osobitnom uznesení po právoplatnosti tohto rozsudku.

O trovách tohto odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom nepriznal náhradu trov konania, pretože žalovaný nebol v tomto odvolacom konaní úspešný, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a úspešnému žalobcovi okrem trov právneho zastúpenia iné preukázateľné trovy tohto odvolacieho konania nevznikli, trovy právneho zastúpenia nevyčísliť do vyhlásenia tohto rozsudku odvolacieho súdu, preto mu ich odvolací súd podľa § 151 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku nemohol priznať.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.